

DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE SALAJ

DECIZIA Nr. 24
din 12 septembrie 2007

Privind soluționarea contestației formulată de X S.R.L. cu sediul social în localitatea str. nr. , înregistrată la D.G.F.P.Sălaj sub nr. din 2007. S.C. X S.R.L. cu sediul social în localitatea str. nr. , formulează contestație împotriva Deciziei de restituire nr. din 2007 emisă de Administrația Finantelor Publice a orasului Jibou ca urmare a cererilor de restituire a impozitului pe venitul obținut în România, de persoane juridice nerezidente, aferent anilor 2002,2003,2004 si 2005.

Obiectul contestației îl constituie respingerea cererii de restituire a impozitului pe veniturile obținute de persoane juridice nerezidente, aferent anului 2002, respectiv respingerea parțială a cererii de restituire a impozitului pe veniturile obținute de persoane juridice nerezidente, aferent anilor 2002,2003,2004, constatări ale Raportului de inspecție fiscală întocmit la data de 14.08.2006.

Contestația a fost înregistrată la Administrația Finantelor Publice a orasului Jibou sub nr. din 2007, astfel contestația este formulată în termen și este semnată în original de reprezentantul legal al societății.

I. S.C. X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de restituire nr. din .2007 emisă de Administrația Finantelor Publice a orasului Jibou, solicitând reanalizarea cererilor de restituire a impozitului pe venitul nerezidenților obținut în România în anii 2002, 2003, 2004.

Prin cererea înregistrată la societate sub numărul din 2006 și la D.G.F.P. Sălaj sub nr. din .2006 societatea face cunoscut faptul că în cursul anului 2002 în baza contractului de consultantță și servicii externe nr. .2001 a achitat diverse sume către partenerul extern Y aplicând o impozitare prin retenere la sursă de 15% în baza O.G. 83/25.08.1998 art. 2.

În urma controlului ulterior efectuat în Italia de către organele fiscale se acceptă doar aplicarea Convenției dintre România și Italia cu un impozit de 5% ce a atras o plată suplimentară în Italia (fiind deduse în anul 2002 integral impozitele plătite în România) de 24645 EUR.

Fată de cele arătate solicită restituirea impozitului de 24645 EUR plătit în plus, acesta urmând a fi virat către Y.

Societatea motivează cererea de restituire a acestei diferențe în baza legislației referitoare la impozitarea veniturilor obținute de nerezidenți, în vigoare, în această perioadă.

Prin cererea înregistrată la societate sub numărul din 2006 și la D.G.F.P. Sălaj sub nr. din 2006 societatea face cunoscut faptul că în cursul anilor 2003, 2004, 2005 în baza contractului de consultantță și servicii externe nr. .2003 a achitat diverse sume către partenerul extern Y S.R.L aplicând o impozitare prin retenere la sursă de 15% în baza O.G. 83/25.08.1998 art. 2. Arătând că organele fiscale italiene recunosc și aplică Convenția de evitare

a dublei impuneri dintre România și Italia cu un nivel de impozitare de 5%, astfel solicită restituirea diferenței de 10% achitată în plus astfel:

- pentru anul 2003 25371 EUR
- pentru anul 2004 25972 EUR
- pentru anul 2005 17476 EUR

Societatea motivează cererea de restituire a acestor diferențe în baza legislației referitoare la impozitarea veniturilor obținute de nerezidenți în vigoare în această perioadă.

În susținerea contestației aduce certificatul de rezidență fiscală nr. /2005, contractele de servicii încheiate cu partenerii externi, certificate de atestare fiscală, situația plăților externe precum și a impozitelor calculate și virate.

II. Din Decizia de restituire a sumelor de la bugetul consolidat al statului nr. 10870/06.06.2007, se reține că, X S.R.L. în baza art. 112 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și a cererii de restituire nr. din 2006 solicită la restituire suma de 339871 lei, aprobându-se pentru restituire suma de 63415 lei.

Din raportul de inspecție încheiat ca urmare a cererii nr. 2006 înregistrată la D.G.F.P. Sălaj-A.F.P Jibou sub nr. 2006 prin care S.C. X S.R.L. solicită restituirea impozitului pe venitul nerezidenților obținut în România în anii 2002, 2003, 2004 se rețin următoarele:

În baza O.G. 83/98, OMFP 635/2002, a Legii 571/2003 privind Codul fiscal și a normelor de aplicare a Legii 571/2003 s-a procedat la verificarea impozitului pe veniturile realizate în România de persoanele nerezidente.

În data de 2001 S.C. X S.R.L. încheie un contract de consultantă și servicii cu firma Y din Italia contract prelungit și în anul 2002 acest contract având numărul .

În data de 09.01.2003 S.C. X S.R.L. încheie un alt contract de consultantă și servicii cu firma Y S.R.L., acest contract purtând numărul 10, contract care s-a prelungit până în anul 2005.

Impozitul datorat de nerezidenți se calculează, se reține și se virează de către plătitorii de venituri prin aplicarea cotei de impozit asupra veniturilor brute. Cota de impozit este de 15% conform art. 2 alin. (1) lit. b) din O.G. 83/1998 cu modificările ulterioare și a art. 116 alin. (2) lit. C) din Legea 571/2003 cu modificările ulterioare.

S.C. XS.R.L. a calculat, reținut și virat impozit pe venitul nerezidenților în cotă de 15% după cum urmează:

Anul	Impozit platit	Beneficiar nerezident
2.002	114.233 lei	Y
2.003	143.004 lei	Z
2.004	157.448 lei	Z
2.005	95.123 lei	Z
Total	509.808 lei	

Convenția de evitare a dublei impuneri dintre România și Italia din 14.01.1997 la art. 13 alin. (2) prevede o cotă de impozit ce nu poate depăși 5% din suma comisiunilor încasate ca venit din cealaltă țară.

S.C. Y S.R.L. prin adresa .2006 solicită restituirea sumei de 24645 EURO echivalent a 76155 lei plătită în plus la bugetul de stat ca impozit pe venitul nerezidenților în anul 2002. De asemenea prin adresa .2006 solicită restituirea sumelor plătite în plus la bugetul de stat ca impozit pe venitul nerezidenților pentru anii 2003, 2004, 2005 după cum urmează:

- anul 2003 95336 lei echivalent 25371 EUR
- anul 2004 104965 lei echivalent 25972 EUR
- anul 2003 63415 lei echivalent 17476 EUR
- Total 263716 lei 68819 EUR

S.C. X S.R.L. a reținut la sursă impozitul pe veniturile nerezidenților pe care l-a virat la bugetul de stat. Certificatele de rezidență fiscală originale au fost prezentate organului de control

fiscal în data de 2006 sub nr. .2006 pentru Y valabil pentru anul 2002 si 2003 si numărul 8124/14.04.2006 pentru X S.R.L valabil pentru anii 2002-2005.

În concluzie s-a respins cererea de restituire a impozitului pe veniturile nerezidentilor plătite peste cota prevăzută în convenție în anul 2002, formulată prin adresa 2006 întrucât nu au fost respectate prevederile O.G. 83/1998 art. 12, alin. (2) și ale OMFP 635/2002 Anexa 1 pct. II.

De asemenea s-a respins parțial cererea de restituire a impozitului pe veniturile nerezidentilor pentru anii 2003, 2004 și 2005 formulată prin adresa nr. 291/16.06.2006 astfel:

- nu s-a acceptat restituirea impozitului plătit în plus pentru anii 2003 și 2004 pentru nerespectarea prevederilor O.G. 83/98 art.12 alin. (2), OMFP 635/2002 Anexa 1 pct. II, Legea 571/2003 art. 118 alin. (2), H.G. 44/2004 pct.13 alin. (1) și (2) și H.G. 1840/2004 pct. 15 alin. (1).

- s-a acceptat restituirea impozitului pe veniturile nerezidentilor plătit în plus în 2005 de către S.C. X S.R.L în sumă de 63415 lei care se încadrează în prevederile H.G. 1840/2004 pct. 15 alin. (1) adică prezentarea Certificatului de rezidentă fiscală în anul 2006 pentru anul 2005.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerea contestatarei, precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada controlată se rețin următoarele:

În fapt verificarea efectuată la S.C. X S.R.L a avut loc ca urmare a cererilor formulate de către aceasta pentru restituirea impozitului pe venitul obținut în România de persoane juridice nerezidente în anii 2002-2005. Urmare verificării efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală înregistrat la Activitatea Controlului Fiscal sub nr. din 2006 și prin care s-a constatat că nu sunt îndeplinite prevederile O.G. 83/1998 și OMFP 635/2002 pentru restituirea impozitului pe venitul persoanelor juridice nerezidente achitat în plus în anul 2002 și ale O.G. 83/98 art.12 alin. (2), OMFP 635/2002 Anexa 1 pct. II, Legea 571/2003 art. 118 alin. (2), H.G. 44/2004 pct.13 alin. (1) și (2) și H.G. 1840/2004 pct. 15 alin. (1) pentru restituirea impozitului pe venitul nerezidentilor achitat în plus în anul 2003-2004.

Asa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 2006 S.C. X S.R.L a reținut la sursă impozitul pe veniturile nerezidentilor pe care l-a virat la bugetul de stat. Certificatele de rezidentă fiscală originale au fost prezentate organului de control fiscal în data de 2006 sub nr. 2006 pentru Z valabil pentru anul 2002-2003 și numărul 2006 pentru Y S.R.L valabil pentru anii 2003-2005.

Cauza supusă soluționării este dacă pentru veniturile obținute de persoanele juridice nerezidente, pentru perioada 2002-2005, contestatarei îi sunt aplicabile prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu Italia în condițiile în care societatea prezintă certificatele de rezidentă fiscală a beneficiarilor de venit .

Din conținutul certificatului de rezidentă fiscală nr. 2006 emis de Ministerul Economiei și Finanțelor, Agenția Intrări, Biroul din Adria, Italia, se certifică faptul că societatea X S.R.L cod fiscal și p.t. Nr. cu sediul legal în strada nr.

Loreo (Rovigo), a avut sediul, domiciliul și rezidentă fiscală în Italia pentru perioadele de impozitare din 2002 până în 2005 (certificatul se află în copie la dosarul cauzei).

Din conținutul certificatului de rezidentă fiscală nr. 2006 emis de Ministerul Economiei și Finanțelor, Agenția Intrări, Biroul din Adria, Italia, se certifică faptul că societatea individuală Y cod fiscal și p.t. nr. cu sediul legal în strada nr.

Loreo (Rovigo), a avut sediul, domiciliul și rezidentă fiscală în Italia pentru perioadele de impozitare din 2002 și 2003 (certificatul se află în copie la dosarul cauzei).

În drept art 12 din Ordonanța Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente (actualizată până la data de 14 noiembrie 2003*) prevede:

ART. 12

(1) În situația în care există convenții pentru evitarea dublei impuneri, sunt aplicabile prevederile acelor convenții, coroborate cu prevederile art. 5.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, beneficiarul venitului va prezenta organelor fiscale din România certificatul de rezidență fiscală, eliberat de organul fiscal din țara de rezidență, prin care să se ateste că este rezident al statului respectiv și că îi sunt aplicabile prevederile convenției de evitare a dublei impuneri.

Potrivit art. 118 din Legea 571/2003 privind codul fiscal cu modificările și completările ulterioare

(1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit, prevăzută în convenție, care se aplică asupra acelui venit, potrivit alin.

(2). În situația în care cotele de impozitare din legislația internă sunt mai favorabile decât cele din convențiile de evitare a dublei impuneri se aplică cotele de impozitare mai favorabile.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligația de a prezenta platitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență. În cazul în care certificatul de rezidență fiscală nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție, în condițiile în care certificatul de rezidență fiscală menționează că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidență fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

Prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1445/2005 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2 din 19 septembrie 2005 pentru aprobarea soluțiilor privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la taxa pe valoarea adăugată, convențiile de evitare a dublei impuneri și probleme de procedură fiscală se prevede:

2. În baza convențiilor de evitare a dublei impuneri, coroborat cu legislația internă în materie:

În situația prezentării, în termenul de prescripție, a certificatului de rezidență fiscală care atestă că beneficiarul venitului are rezidență fiscală într-un stat semnatar al convenției de evitare a dublei impuneri cu România, veniturile obținute de acest nerezident din România sunt impozabile potrivit convenției, în condițiile în care certificatul de rezidență fiscală menționează că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidență fiscală în acel stat contractant pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile.

Având în vedere prevederile legale citate se reține că pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu Italia beneficiarii veniturilor din România au obligația prezentării în termenul de prescripție a certificatelor de rezidență fiscală care să ateste că sunt persoane rezidente ale statului italian.

Se reține că dreptul de a beneficia de prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri este dat de certificatul de rezidență fiscală, eliberat de autoritățile fiscale din țara de rezidență a beneficiarilor de venit, care probează rezidența fiscală a acestora.

Din datele cuprinse în certificatele de rezidență fiscală existente în copie la dosarul cauzei se reține că societatea X S.R.L a avut sediul, domiciliul și rezidență fiscală în Italia pentru perioadele de impozitare din 2002 până în 2005 și societatea individuală Y a avut sediul, domiciliul și rezidență fiscală în Italia pentru perioadele de impozitare din 2002 și 2003.

Astfel prin prezentarea certificatelor de rezidență fiscală în termenul de prescripție contestatarii îi sunt aplicabile prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu Italia.

Pe cale de consecință potrivit art. 186, devenit art. 216 urmarea republicării, din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, "(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act

administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de solutionare” se va desfiinta Decizia de restituire a sumelor de la bugetul consolidat al statului nr. din .2007 emisă de A.F.P. Jibou si constatările Raportului de inspectie fiscală referitoare la impozitul pe venitul persoanelor juridice nerezidente pentru anii 2002-2004 urmând ca organele de inspectie fiscală să reverifice societatea pentru aceeași perioada si să recalculeze impozitul pe venitul persoanelor nerezidente functie de prevederile conventiei de evitare a dublei impunei.

Pentru considerentele aratate în continutul deciziei în temeiul Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E:

1. Desfiintarea Deciziei de restituire a sumelor de la bugetul consolidat al statului nr. din 2007 emisă de A.F.P. Jibou si a constatărilor Raportului de inspectie fiscală referitoare la impozitul pe venitul persoanelor juridice nerezidente pentru anii 2002-2004 urmând ca organele de inspectie fiscală să reverifice societatea pentru aceeași perioada si să recalculeze impozitul pe venitul datorat de persoanele juridice nerezidente, functie de prevederile conventiei de evitare a dublei impunei dintre România si Italia si de cele retinute în continutul deciziei.

2. Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare

DIRECTOR EXECUTIV

4ex.